

носятъ разношпрени и ижстри дръхи. (!) Тѣ были длѣжни при това, въ времято на война, да даватъ помощъ на турцитѣ по нѣколко стотини войници, предводими отъ тѣхни собствени войводи — Бѣлгари. За доказателство на това, нѣ привождами тукъ единъ отломакъ отъ една много стара народна пѣсенъ. Тая пѣсенъ разказва дѣйствително за сбѣгнѣта, станжли преди привземаньето на Тѣрново отъ Турцитѣ; но когато тѣ вижда се сѣ были вече завладѣли Ямболъ, Сливенъ, Котелъ и проч.; значи около 1385 година. — Турцитѣ были завладѣли по него време Тракія, или Южна Бѣлгарія, почти тѣжъ ещѣ, както по Берлинскія трактатъ, тя се отдѣли отъ Сѣверна Бѣлгарія, или отъ Бѣлгарското Княжество. Тая историческа пѣсенъ е много заблѣжителна, и нѣ привождами тукъ слѣдующія кратакъ отломжѣ отъ неѣ: —

„Божне ле мили Господи!

„Много е язжкъ станалу,

„За Котленскитѣ момчета!!

„По Колида ги писахж,

„Четире Бюлюкъ башѣи;

• • • • •
„Презъ ноцъ имъ книга пратили,

„Отъ Оснанъ Пазаръ касаба,

„Скоро Аскерятъ да доди,

„Колкото е въ селу записанъ.“

• • • • •

„Аенинъ-тѣ ги повика;

„Четиртѣхъ бюлюкъ башѣи,

„Тѣжъ Али-Ага имъ думаше:

„Бре кючюкъ Петку, Иванку,

„И ти Велико Попъ Стояноглу

„Бре ти Цукю новъ бюлюкъ-башѣи!

„Момци да си стѣгните

„Тѣжъ ноцъ щѣ да ви пратя